

Pārējie lietas dalībnieki: Viktor Fedorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Polijas Republika

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-347/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina

(Lieta C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāvis – M. Kostytska, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Viktor Viktorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību atzina par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-348/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina

(Lieta C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāve – M. Kostytska, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-167/15 Bundesverband Souvenir- Geschenke – Ehrenpreise e.V./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 13. septembrī iesniedza Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V.

(Lieta C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (pārstāvis – B. Bittner, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Freistaat Bayern

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-167/15;
- atzīt par spēkā neesošu Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 010144392 “Neuschwanstein”;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pārsūdzēto spriedumu T-167/15 šādu iemeslu dēļ tiekot pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts:

1. Iepriekšējās instances tiesa neesot ievērojusi, ka apzīmējums “Neuschwanstein” ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde. Sprieduma 27. punktā tā – savstarpēji pretrunīgi – izklāstot, ka Neišvānšteinas pils gan ir “ģeogrāfiski lokalizējama”, bet ne “ģeogrāfiska vieta”, jo vietas galvenā funkcija ir kultūras mantojuma saglabāšana, nevis suvernārpreču izgatavošana un izplatīšana vai pakalpojumu sniegšana. Tomēr, runājot par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatu, ģeogrāfiskas vietas “galvenajai funkcijai” neesot nozīmes. Neišvānšteinas pils esot viennozīmīgi un negrozāmi lokalizējama un, pretēji Vispārējās tiesas uzskatam, atšķiroties no vienkārša muzeja, ko nosaka tajā izstādīti eksponāti, kurus – pretēji Neišvānšteinas pilij – varētu arī pārvietot citā vietā.

Attiecīgā sabiedrības daļa neveikšot pārsūdzētajā spriedumā norādīto nosaukuma analītisko izskatīšanu, aplūkojot to kā “der neue Stein des Schwans” [“jaunu gulbja klinti”], bet saistīs iztēles radīto nosaukumu vienīgi ar pasaules mērogā pazīstamo pili. Līdz ar to pārsūdzētais spriedums esot pretrunā arī Tiesas tās spriedumā lietā *Chiemsee*⁽²⁾ sniegtajām norādēm, jo attiecīgā sabiedrības daļa ar apzīmējumu “Neuschwanstein” apzīmētās preces saistīšot ar Neišvānšteinas pili kā pasaulē slaveno tūrisma centru. Līdz ar to šī vieta bez šaubām esot piemērota tam, lai ietekmētu patērētāju ieradumus ar pozitīviem priekšstatiem saistībā ar šo vietu. Tādējādi apzīmējumam kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādei neesot spējas tikt aizsargātam. Pastāvot vispārējās intereses pasargāt pazīstamu apskates objektu nosaukumu no monopolizēšanas preču zīmju aizsardzības ceļā vismaz attiecībā uz tipiskām suvenīrprecēm, kas tiek izplatītas un tirgotas, lai atgādinātu par attiecīgiem apskates objektiem. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā neesot tikusi veikta reģistrācijai pieteikto preču un pakalpojumu analīze saistībā ar to kā suvenīrpreču piemērotību. Tomēr tas būtu nepieciešams it īpaši tāpēc, ka strīdus preču zīme ir tikusi pieteikta attiecībā uz vispārējiem jēdzieniem, kuri ietver arī tipiskās suvernārpreces. Kā Tiesa ir uzsvērusi savā spriedumā lietā *Monaco*⁽³⁾, tas, ka šajā lietā reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ir *Freistaat Bayern* [Bavārijas brīvvalsts], negrozot šos principus, jo attiecībā uz valsti kā preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju esot piemērojami tie paši principi kā citiem tirgus dalībniekiem.

2. Pretēji no līdzšinējās judikatūras izrietošajām norādēm, Vispārējā tiesa saistībā ar trūkstošās atšķirtspējas reģistrācijas atteikuma pamatu Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē esot nonākusi pie secinājuma, ka attiecīgā sabiedrības daļa ievēros, ka visas preces, kas ir apzīmētas ar “Neuschwanstein”, tiek ražotas, izplatītas vai piegādātas *Freistaats Bayern* uzraudzībā (43. punkts). Tomēr preču, kas tiek tradicionāli piedāvātas apskates objektu tuvumā un uz kurām ir norādīts to nosaukums, pircēji šajā norādē nesaskatot saikni ar apskates objekta īpašnieku un nesagaidot, ka šis īpašnieks ražo vai izplata šīs preces. Apzīmējums “Neuschwanstein” kalpojot vienīgi kā atgādinājums par viņu apskates objekta apmeklējumu un par izplatīšanas vietu. Tam, kas ir preču ražotājs, attiecīgajai sabiedrības daļai neesot nozīmes.
3. Esot jāpamatojas uz preču zīmes “Neuschwanstein” reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas ļaunticību atbilstoši 52. panta 1. punkta b) apakšpunktam, jo attiecīgajai sabiedrības daļai un – pierādāmi – arī reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai jau pirms strīdus ES preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas esot bijis zināms, ka Neišvānšteinas pils tiešā tuvumā tiek piedāvātas dažādas preces, kas ir apzīmētas ar šī apskates objekta nosaukumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16